

פרוטוקול מס' 29/ג
מישיבת ועדת הכלכלה
סיום ג' כ"ט באייר תשי"ד-1.6.54
בשעה 17.00

השתתפו:חברי הועדה:

- מ. בנטוב - היו"ר
- ד. אורי
- מ. חזני
- ד. פלדמן

סוזמנים:

- מר פדהצור - ראש העיר צפת
- מ. אהרן - מזכיר הוועצת פועלי צפת
- א. כהן - מטעם הוועצת פועלי צפת
- א. הכהן - מטעם הוועצת פועלי צפת
- ד. קופרברג - מטעם לשכת העבודה בצפת
- א. רות - מטעם לשכת העבודה בצפת
- י. עשני - מטעם הוועצת פועלי צפת

סדר-היום:

הסך הדיהן בעניני צפת.

היו"ר מ. בנטוב:

אני פותח את הישיבה.
אנו מסכימים בדיון בעניני צפת, ועתה ישאלו
חברי הועדה את שאלותיהם ואחר כך נשמע תשובות.

י. אורי:

דובר כאן על כך שיש מחיצה בין המועצה
העירונית והמועצה החקלאית בטביבה. זה
טבעי במקומות אחרים. זה נראה לי לא כל כך טבעי בצפת. מה הן הסיבות
לכך, ואם אפשר וכיצד למנוע זאת?

ב. אני רואה את הקומת צפת קודם כל
וראשית כל על ידי החקלאות שבטביבתה. הייתי רוצה לשמוע מאנשי צפת
מה המצב בחקלאות, וכיצד זה משתקף בבציות הכלכליות של צפת.

ג. צפת בעבר לא במקרה היתה עיר כפר. בכל פעם שהייתי בצפת, הייתי רואה על גגות בתי הערבים חיטה, בצלים וצמוקי ענבים ועל יד הבתים היה גם משק חקלאי. האם קיימת אצל יהודי צפת נטיה כל שהיא למשקי עזר? ואני יודע שהיום מוקמים על ידי מוסד משותף להסתדרות ולטוכנות היהודית אלפי משקי עזר, האם צפת מנצלת מוסד זה?

בענין התעשייה, הזכרתם כאן את תעשיית היהלומים. האם אתם רואים אפשרות להתחרות עם נתניה שיש לה גם אנשי מקצוע וגם קשרים עולמיים? האם ישנן תעשיות אחרות שאתם רואים אותן כמיוחדות לצפת?

בענין הקייט, צפת קדושה במקומה מונח, אבל זה אינו מושך את האנשים. אקלימה של צפת טוב מאד, בריא, אבל לא כל הקיץ. איך אתם רואים את רציפות הקסטנות, כי קיטנות בלי רציפות אין זה בא בחשבון.

ר. פלדמן: א. מהו הסכום הדרוש להפעלת התעשייה הקיימת?

ב. דובר פה על האבטלה ועבודת היעור בקק"ל. ברצוני לשאול - מה עשיתם בכדי להגיע להסכם על נורמות עם הקק"ל, והאם לא היתה לכם אפשרות להגיע להסכם שהפועלים כן ילכו לעבודה זו בסביבות צפת?

שמענו כאן, שאנשים אינם מעוניינים להשקיע בצפת. ולעומת זאת שמענו מפי מזכיר מועצת פועלי צפת שיש משקיע הון המוכן להשקיע את הונו בהקמת מפעל יהלומים, ואינו יכול. הייתי רוצה לדעת מה הסיבה לכך.

בקשר לקסטנות, דברתי עם אנשים רבים שהיו רגילים לבקר בצפת בעונה. ורובם ככולם אומרים שלא יוסיפו לבוא מכמה טעמים: קודם כל הם מתאוננים על השירות בפנסיונים הקיימים, כי מסדרים אותם בדירות לא מתאימות, והמצב הסניטרי והגייסה לדירות אלו הוא איום. נוסף לכך הם מתאוננים שהמחיריה שם הם גבוהים מאד.

היו"ר מ. בנטוב:

ברצוני לשאול 3 שאלות:

א. שמענו שמספר הפועלים הקשורים בלשכה הוא 750. מהו המספר הכללי של הפועלים, אני מניח שישנה פועלים שאינם נזקקים ללשכה יום יום, ובתוך זה כמה פועלי תעשייה וכמה פועלים אחרים?

ב. אנו יודעים שצפת משמשת מקום נופש בקיץ חבריה - בחורף. האם נעשה נסיון לתאם, שהעובדים יעבדו בקיץ בצפת ובחורף בטבריה? לדעתך, התאמה זו היתה: מוזילה היבה דברים.

ג. שמענו שורה של הצעות בענין בי"ס, בי"ס חקלאי, תחבורה, מים וכו'. אני רוצה לשאול: האם טיפלו כבר בהצעות אלו? אני מניח שלא הוציאו הצעות אלו מהטרוול אתמול, אלא אלו הן תביעות שקיימות מזמן. אני רוצה לדעת אם פנו למוסדות המתאימים ומה היתה תשובתם.

מ. חזני:

א. לשאלת התעשייה הקיימת. ברור שמחסור בהון חוזר יכול למחטט מפעלים חזקים ומבוטסים. אבל זו אינה שאלה כל כך נכבדה, ואם תפתר שאלה זו - האם בזה פתרנו את שאלת התעשייה, או שישנם גורמים אוביקטיביים אחרים, שלא רק הון חוזר יענה עליהם?

ב. האם פועל בצפת סניף של הבנק הלאומי, ומהו היקף פעולתו?

ג. מה הן הדרכים לפיתוח התעשייה בצפת בכיוון של הקלות במס-הכנסה ושחרור ממסים אחרים?

ד. באותו ענין של התעשייה אמר מר כוכבי דבר שעלול לשמש מכשול רציני, כי בעל תעשייה אם החליט להעביר את מפעלו לצפת, אינו רוצה לגור בצפת. מכאן שאולי הדרך היא, שהתעשייה תהיה מבוטסת של מאופרטיביים. ה שאלה היא. האם לדעתכם ישנם בעלי מקצוע בצפת. שיכולים

להתארגן ולהקים ח-שיות קואופרטיביות שונות, בלא רק המימון הוא החסר?

ה: הלינו פיקוח עירוני וצבורי על שירותי הקייטנות, על המחירי והתנאים, כפי לזה נהוג בכל מקום אחר בארץ שיש בו קייטנות?

בין כל התביעות שהוצגו כאן, אני רואה שישנו דבריה שהי ניתנים לביצוע ללא התערבות של ועדה ממלכתית, למשל: מסקי עזר. באמת יש אימות מתאימות למסקי עזר. מדוע לא הוקמו מסקי עזר באמת? אני חושב שאולי גם בגלל חוסר יזמה מקומית.

האם הקמת בית הבראה של נציבות המנגנון, האם האצתה זאת לנציבות המנגנון והיא טרבה? דברתם על מפת"ן, נסיתם לפנות אליו ולא נעניתה?

האם נסיתם למשוך לצפת קורסי שוניר, ימי עיון שונים שכל חוג בארץ מקיים אותה? התנאים באמת נוחים ביותר לכך.

האם נסיתם לעניין מסקים בקשר להקמת מפעלים הבראה עצמאיים באמת, ומה הן התוצאות - האם נחקלתם בסרוב, או שהדבר לא קם בגלל חוסר יזמה?

היו"ר מ. בנטוב:
בראונר לשאול יוד שתי שאלות:
א. איזה מוסדות כלכליים של ההסתדרות פתחו את טניסיה באמת, תנובה, המשביר המרכז, בנק הפועלים וכו'?

ב. האם ישנה איזה שהי הניינים גדולים באמת שאינם בשימוש ויכולים לשמש למפעלים אזוריים?

א. הכהן:
אני רוצה לענות על השאלות הנוגעות לתעשייה. פנה אלינו יהלומן ידוע בארץ שמטיבות שונות מעוניין ומוכן לבוא לצפת ולהקים מפעל, ותוך שנה וחצי להגיע ל-150-180 פועלים. הוא העמיד בפנינו שתי תנאים: א. תנו לי בנין של 250 מ"ר; ב. תנו לי אחוז מסויים בסנדיקט לקבלת חמר גלם, את השאר אשיג בעצמי.

היו"ר מ. בנטוב: מהו טכוני ההשקעה?

א. הכהן: 100 אלף דולר.

היו"ר מ. בנטוב: וכמה עולה בנין כזה?

א. הכהן: 20-25 אלף לירות.

קיימת תעשייה באמת והיא עומדת בפני החמוטטות הגורם החשוב ולי העיקרי לכך הוא התחבורה, שגודלת חלק ניכר מהוצאות המפעל. וכאן אני צריך לציין חוסר תכנון מצד מוסדות שונים. באמת ישנו בית"ר לסבון, והנה בימי הקאוב היו מביאים את הסבון לצפת מחיפה, והסבון האמתי היה מגיע לבאר שבע. "שמן" ו"עצהר" מקבלים את חמרי הגלם ממחסי הממשלה בחצרותיהם, והמפעל באמת לא היה מקבל חמיד את חמר הגלם אפילו בחיפה, אלא היו מפנים אותו לפתח-תקוה לקבלת חמרי הגלם. לייצור סבון חומר נוזל, ואם היה מקבלת את החמר יחד עם הנוזל הזה מפתח-תקוה, וכמובן שאלו הן הוצאות והמפעל הגיע לידי הפסדים ניכרים. זהו מפעל קואופרטיבי שהופנה לצפת על ידי הממשלה, ועכשו יש לו גרעונות. מפעל זה פנה למשרד המסחר והתעשייה ובשעתו הובטח לעזור לו, אך שנתיים עברו ולא נישא דבר. בימים האחרונים, כאשר המפעל עומד בפני טגירה, קבל הודעה ממשרד המסחר והתעשייה, שבהתחשב עם האורך לעודד מפעלים הנמצאים במקומות פיתוח מרוחקים, החליט המשרד לתרום תרומה שתתבטא בהחזרת הפרשי ההובלה לתקופה מסויימת. המפעל אינו מסתפק בזה, כי את משרד המסחר והתעשייה הכיר באדקת התביעה היסודית, שהוא צריך להתזר

היו"ר מ. בנטוב:

מהו המצב עכשו?

א. הכהן:

עכשו המצב הורע יותר, כי אם בימי הקצוב המפעל היה מוביל את הסבון מצפת לחיפה במכוננית משא, עכשו הוא צריך להוביל את הסבון באגד, כי הוא מוכר את הסבון לחנויות, וזה מייקר את ההובלה.

למפעל זה דרושלת השקעות להשלמת המיכון, כדי שיוכל לעמוד בשוק. הוא פנה בבקשה לקבל הלוואה מתקציב הפיתוח ועדיין לא קבל. בתזכיר שהמפעל הגיש לוועדה הוא מבקש הלוואה של 40 אלף לירות. ההון העצמי של המפעל הוא למעלה מ-30 אלף לירות, וזהו קואפרטיב של 11 חברים.

ישנו אצלנו מפעל נוטף "אשתם" לייצור פרימוסיה. מפעל זה עבד במשך שנה וחצי לייצוא. זהו מפעל קטן אבל הוא מכניס לאוצר 40-50 אחוז של ערך הסחורה במטבע זר, ויכול להתחרות עם מפעלי חו"ל, אבל עכו עקב הקשיים הוא עומד בפני סגירה בגלל חוסר הון חוזר וגם בגלל העובדה שמשרד המסחר והתעשייה אינו רוצה לתת לו סובסידיות על חשבון הדולרים שהוא מכניס לאוצר, ומחשב לו את הדולר לפי אותו שער שמחשב למפעלים אחרים - 1.620 ל"י הדולר.

היו"ר מ. בנטוב:

למה לו סובסידיות, יש לו גרעונות?

א. הכהן:

כן. מפעל זה יכול לייצר גם אביזרי בניין. הוא פנה למשרד העבודה שיפנה אליו הזמנות, ואמנם לשלב הראשון של השיכון העממי קבל הזמנה, אבל לשלב ב' לא קבל כל הזמנה. גם מפעל זה דורש הלוואה מתקציב הפיתוח, כדי שיוכל לעסוק גם בייצור דברים אחרים.

מר פרומצ'נקו הקים מפעל בצפת, והיום הוא עומד בפני סגירה, וזה מפעל שהעסיק 60 איש. אם הממשלה רוצה להקים בסיס תעשייתי בצפת עליה לשאת בקרובן של הסובסידיות.

מ. חזני:

במה תתבטא הסובסידיה?

א. הכהן:

בהפרשי ההובלה. בצפת קיימות 4 מאפיות, מהן אחת-קואופרטיבית. מחיר הלחם הוא אחיד בארץ, מחיר הקמח גם הוא אחיד, אך המאפיות בצפת צריכות להוביל את הקמח מחיפה לצפת. האם יש הצדקה למחיר אחיד לקמח במקרה כזה?

ביחס לפיתוח בעתיד, לפני חצי שנה ישבנו עם חברת מטעי האומה ודנו על שכר העבודה. ענו לנו בפשטות: ברמלה אנו יכולים לשלם 12,5 גרוש עבור הורדת קילו זיתים, בצפת אנו יכולים לשלם רק 11 גרוש, כי 1,5 גרוש עולה לנו ההובלה מצפת לרמלה לשם עיבוד. אנו שואלים: איפה ההגיון, האם אי אפשר להקים בצפת בית בד או בית יבוש תאנים? כדי להקים בית בד גרושה השקעה של 35 אלף לירות, אך אז אפשר יהיה להעסיק 30-35 פועלים כל השנה. חברת מטעי האומה טוענת שזה אינו תפקידה. דברנו עם החברה לפיתוח צפת, שזה תפקידה. החברה הזאת עכשו אינה פעילה, אבל היא עשתה גדולות בצפת.

ר. פלדמן:

מה צריך לעשות בכדי להפעילה?

א. הכהן:

נחוצה הבטחה או המלצה של הוועדה הזאת או מוסדות ממשלתיים אחרים, שבמידה שתהיה יזמה מקומית של חברה זו או אחרת, יהיה עורף שיהיה מוכן לעזור בן בהלוואה לפיתוח והן בסובסידיה לכיסוי ההובלה והן בדברים אחרים שבהם חלוייה תעשייה זו או אחרת.

העורף של צפת זה 4 קיבוצים ו-9 מושבים שהוקמו אחרי מלחמת השחרור. זה עורף חלש מאד. במשך השנים אגדל ואז צפת תהיה נחוצה לו, אבל כיום אינם זקוקים לעיר. ואם בינתיים הוחלט על הפסקת העבודה במקורות, זה אומר לא רק אבטלה לפועלי צפת, אלא גם אי-פיתוח האיזור או דחיית הפיתוח למספר שנים נוספות. ישנן אדמות חקלאיות

בסביבת צפת, אבל עובדה ש-50 משפחות מילידי צפת מבקשות להתישב בהן, אבל אדמות אלו הוחכרו לפרטים, שבמשך כל שנות קיום המדינה לא נתנו אף יום עבודה אחד ללשכת העבודה. הם מוטרטים את העבודה לקבלני משנה, וקבלני המשנה לקבלנים שלישיים ואלה לארטיסטים ערביים, והעיקר - הם אינם מעבדים את המטעים, והם הולכים לעיבוד.

מ. חזני:

חונה החכירה הוא לזמן ארוך?

א. הכהן: הוא מתחדש מדי שנה. ובקשתנו היא שהחוזים לא יימסרו יותר לפרטים.

ברור שאפשר להקים מסקי עזר בצפת. עם הפניית העליה לצפת הוקמו עשרות מסקי עזר, אבל מאחר שלא היה טיפול רציני ומחיר המים היה גבוה, הדבר הוזנח.

אני אומר: אם תבוא המלצה מועדה זו למתן עזרה למפעלי צפת, על ידי הלוואות להגדלת הציוד ורכישת ציוד חדש, ואם יומלץ על ידי הועדה שמשדד המסחר והתעשייה או משרד האוצר יתנו סובסידיות למפעלי צפת, ויחד עם זאת צד הצבא ומוסדות אחרים יכוונו את קניותיהם לצפת, אפשר לשפר את מצב התעשייה בצפת.

א. כהן:

יו"ר הועדה הדגיש שועדה זו אינן לה סמכות של גיצוע. היות ויש לי נסיון בטיפול בישובי עולים בתור נציג הועד הפועל של ההסתדרות, יש לי משאלה, שהועדה הזאת, אפילו אם אינה עוסקת בגיצוע, תמליץ בפני המוסדות המוסמכים למנות מתאם ממשלתי למקומות יישוב כאלה כמו צפת, אחרת אני חושב שנאחר בכלל בענין צפת.

אני חולק על דעת חברי ממועצת הפועלים. אני חושב שצדק ראש העיר באמרו שחלק מהעיוורים מבוססים מבחינה כלכלית אך הם עוזבים בגלל התנאים השוררין בצפת. לכן אני אומר, כי בטרם שהועדה תעבד תכנית, יש לעשות שלושה דברים באופן דחוף ביותר: מים, השמל וכביש, כי בלעדי דברים אלה לא נוכל לעצור את העזיבה מצפת, כי הרי לא יתכן שילכו בחושך ויכחו חדשים על גבי חדשים לחשמל.

מר פדהצור:

לא הבינתי את שאלת מר אורי על המחיצה בין העירייה לבין המועצות האיזוריות.

אני דברתי עם שרת העבודה וגם עם מר עילם, לא רק שהממשלה תכוון את קניות שק"ם לצפת, אלא גם ששווק את תוצרת צפת בגליל העליון. שרת העבודה שאלה אותי שאלה שלא יכולתי לענות עליה. "שחל" טוען שיש לו מתחרים המביאים תוצרת מל-אביב ומחייפה ומוכרים אותה במחיר זול יותר, ולכן יש להכריז שצפת לא תקנה תוצרת אחרת. אמרתי שזה אינו נהוג באף מקום, איננו יכולים להחרים תוצרת של מישהו אחר, כי יחרימו אותנו. נשאלתי על ידי שרת העבודה: אם אתה מייצר את הסחורה בצפת ואינך יכול לעמוד בהתחרות עם אלה המביאים את תוצרתם מחוץ לצפת, כיצד אתה רוצה לשווק את תוצרת צפת בגליל העליון?

נשאלנו לאיזה מוסדות פנינו. אמרתי בישיבת הבקר שפניתי לאפוטרופוס על נכסי נפקדים לפינוי ושיקום ההריסות. ביחס לבעיות החקלאות פניתי למר אשכול בהיותו שר החקלאות ואחר כך למר אפרתי. ב ענין מפת"ן פניתי למשרד הטעד.

דובר כאן על יקב הגליל. בעל היקב היה אצלי ומסר לי כי הוא זקוק להלוואה של 25 אלף לירות כהון חוזר לחמש שנים. יש לו הרבה הזמנות לאמריקה ואפריקה, אבל הוא סובל ~~2000~~ מחוסר הון חוזר ועל כן אינו יכול לבצע הזמנות אלו.

כאן הזכיר מר כהן את העזרה שקבלו ישובי העולים יותר מאשר צפת. בקשר למי לא אגולל את כל הפרשה, כי זה ענין שלא כאן המקום להחליט בו. אני רק אומר, כי יש אצלנו מעברה והמעברה מקבלת אלפי קובים ועד היום הזה, זה כבר 4 שנים, לא שילמה אף פרוטה. רמירי שזה מייקר את המים לחושרים.

י. עשני:

חבר הכנסת אורי דבר על פיתוח עורף חקלאי, אני חושב שאנו צריכים לעשות פעולה מיוחדת לנטיעת כרמים, דבר הנותן פרי תוך 3 שנים, ובעל היקב מוכן להשקיע 35 אחוז ולקבל אשראי 65 אחוז כדי לנטוע 600 דונם, והוא טוען שמדונם אחד אפשר להפיק 400 ליטר יין, כלומר הכנסה של 90-120 לירות. הוא טוען שסביבה הררית זו של צפת אינה מתאימה לעיבוד חקלאי אלא רק לכרמים. הוא מבקש שמשדד הפיתוח יעבד 3000 דונם והוא מוכן לקבל את כל כמות הענבים לייצור יין.

ובשטח זה אנו מחלקים את התכנית שלנו לטווח ארוך וטווח קצר. קודם כל יש להתחיל בעבוד ההרים החשופים ולנטוע בהם כרמי ח. שטחיהם אלה טובים גם לענבי מאכל, וידוע שבגליל תקופת הבציר היא המאוחרת ביותר.

צפת טובלת באופן כרוני מחוסר מקומות עבודה קבועים. את נעבד 3000 דונם כרמים, הרי זה יספיק תעסוקה ל-200-150 פועלים באופן קבוע. היקב בעצמו יעסיקו 60-80 פועלים בשנה מכמות ענבים זו שתופק מ-3000 אלף דונם אלה שינטעו.

מ. חזני: האם תכנית זו הובאה לידיעת משרד החקלאות?

י. עשני: הצעה זו הובאה לפני כמה מוסדות ועד כמה שמר גולד מסר לי, הוא לא קבל כל תשובה. ממועצת הפועלים קבל הבטחה שיטפלו בזה, אבל ממקומות אחרים לא קבל כל תשובה.

מר בנטוב שאל איזה מפעלים הקימה ההסתדרות בצפת, ובכך בצפת קיימים מוסדות אלה: מחסן גדול של תנובה, קופת מלווה וחטכון, קופת חוליה. ובזמנו ראתה קופת חוליה להשקיע בהקמת בית יולדות 100 אלף לירות, אבל הבניין שהיא בקשה לשפץ אותו לא נמטר לה, ועכשו יפתח בבנין זה בית יולדות עירוני.

מה שנוגע לקייט, עד כמה שידוע לי ועד כמה שביררתי את הדבר עם אנשי המלוונות הגדולות ואני מוסדות ההבראה של ההסתדרות, הרי אם ינתן להם עודד בהון, הם מוכנים להשקיע סכומים ניכרים כדי לשפר את בתי ההבראה ולהכניס בהם הסקה מרכזית, כי כידוע לכם, החחורף הצפתי הוא קשה מאד. אך כאן יש בעיה כזאת - אילו השלטון המקומי במקום היה דואג להפוך את צפת לעיר מרפא אפשר היה להרחיב את מסגרת הפעולה, לא אגיד לכל השנה, אבל לפחות ל-6 אולי 8 חדשים. דברתי עם אחד ממנהלי בית בוסל בצפת, ד"ר רכטר, והוא טוען, שבשבע קייט בחורף שקול כנגד שבועיים בקייץ מבחינת השקט וההחלמה. כמובן, דבר זה מחייב שבחדרית תהיה הסקה מרכזית.

בשטח החקלאות אני רוצה להוסיף, כי ישנו אצלנו ואדי טווחין, אשר בתקופת הערבית היה משווק אלפי טונות ענבים. גם היום הוא שופע ענבים ממין משובח ביותר. אני מזמין את כולכם לבוא לראות ואדי זה, ואני מחנוד ללוות אתכם, אני בטוח שתאהבו בו. שם ישנם לא רק ענבים אלא גם תפוחים ופירות אחרים ואף 26 בריכות שחיה טבעיות. אילו השלטון המקומי היה מנצל את הגישות לוואדי, ואילו הביוב לא היה מגיע עד הוואדי, הרי הוא יכול היה לשמש מקור פרנסה לחמרים וסיירים להוביל תיירים. ואדי זה נמצא במרחק של 3,5 ק"מ מהעיר. הוא אינו מנוצל בכלל. עכשו מטפל בו האפוטרופוט אשר מחכיר אותו לקבלני משנה, אשר במשך 3,5 חדשים הורידו ענבים בסכום של 8000 לירות ואינם משלמים מט הכנסה. הם גם אינם מעבירים את העצים, רק לאחר שודבר על כך כמה וכמה פעמים והדבר פורטם בעתונות, התחילו לעשות צלחות ולעבד אותם, אבל כל יתר השיחים הולכים ומתיבשים. אני חושש מאד שאם ימישכו לעבד את הוואדי בצורה כזאת עוד 4-5 שנים ישאר ממנו רק זכר. המוטד שמחכיר את הוואדי זה האפוטרופוט לנכטי נפקדים בנצרת, ואני חושב שאריך לעשות פעולה דחופה, כדי להוציא את הוואדי הזה מידיהם של קבלנים פרטים.

ט. אהרן:

מר בנטוב שאל, האם נעשה נסיון של תיאום בין העובדים בטבריה ובצפת. לפי יזמתה של מועצת פועלי צפת היתה פגישה של מועצות הפועלים בצפת וטבריה בהשתתפות כל העובדים והוקמה אגודת מלצרים משותפת לטבריה וצפת, ויש תיאום בהסדר מקומות העבודה בחורף ובקיץ.

ביחס לקיום ימי עיון בצפת, נעשה נסיון של נער מקרית 8 והוא נכשל בגלל חוסר מים.

ביחס לדברי מר כוכבי ממשרד העבודה, אני רוצה לומר - כדי שלא יתקבל רושם מוטעה - שאנו מציינים בהוקרה את המסירות והנאמנות שבה טיפלו אנשי משרד העבודה בצפת. הופענו גם בפני ועדת העבודה של הכנסת וכל התכניות שהבאנו, אי אפשר היה לבצען, וכפי שצייןתי במשך 4 חדשים עבדו פועלי צפת מספר ימים מועט. לכן אנו אומרים שאין להסתפק בעבודות שהזמן גרמן, אלא יש לדאוג למנימום של תעסוקה יציבה וקבועה.

לסיכום יש לנו משאלה, לחלק את ההצעות שהובאו בפניכם לשני חלקים: חלק לטווח קרוב ודחוף ביותר - להציל מה שניתן להציל, לבטט ולחזק את היש הקיים, ומה שנוגע לטווח ארוך, אנו מבקשים שועדת הכלכלה תבקר במקום ותעמוד מקרוב על המצב. רצוי מאד שהועדה תבוא בליווי כמה מומחים, שיוסלו להחליט במקום מה ניתן לביצוע ומה לא.

כן אנו מבקשים להחיות ולהרחיב את החברה לפיתוח צפת, ואם לצערנו לא הופיעו הפעם נציגי החברה לפיתוח צפת נבקשכם להזמין את לישיבה הבאה ולדאוג שהם יופיעו.

אני מציק לכם לדאוג שהם יופיעו, פי אנו שלחנו להם הזמנה.

היו"ר מ. בנטוב:

נוסף לכך אנו מבקשים מכם להמליץ על מינוי ועדה בינמשרדית לביצוע הפעולות

ט. אהרן:

הקשורות בצפת.

אנו מודים לכם על התענינותכם ורוצים להודות לכם מראש על הפרי שישא טפולכם

בבעיה זו.

אני מודה לנציגי צפת על מוסדותיה השונים על טלטולם הרב שהיה כרוך בבואם הנה.

היו"ר מ. בנטוב:

מה שנוגע להצעות, אני טבור שיש לנו פחות או יותר תמונה בהירה. את פרט מסויים יחסר לנו נמצא אותו בתזכירים הרבים שקבלנו, ואם יהיה צורך נשאל אתכם. בישיבות הקרובות נשתדל לבדוק כל הצעה באופן מעשי ונסכם את המלצותינו ביחס לכל ההצעות שהועלו פה. כן נשתדל למצוא אפשרות לבקר בצפת.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 18.40